

Pap Károly

Nehéz nekem

*Nehéz nekem dalolni valami kedveset,
pedig úgy szeretnék, pedig úgy szeretnék
mindég csak dalolni
valami kedveset.
Már kora hajnalban
zümögve ébredni,
zümögve öltözni
még a reggelim is
csak így elkölteni,
ó hogyan szeretném.*

*Utána, utána, ó hogyan szeretném
egy kedves zenére
belső zeneszóra, muzsikára
végezni munkámat,
írni írivalóm,
gyerekekkel versenyt
madarakkal versenyt
éneklő zenére, lebegő zenére
írni írivalóm.*

*Munka után dallal; egy kis kedves dallal
csónakot hajtani,
Könnyű hullámokkal, széllel énekelni,
messzire, messzire mégis könnyen, könnyen
énekelni, ó jaj, be hogyan szeretnék,
míg csak le nem nyugszik a nap.*

*Akkor elhallgatni, kedvesen hallgatni
hallgató énekkel; éneklő szemekkel
Tehozzád fordulni,
kedvesen, kedvesen:
szerelem, szerelem!
gyönyörű szerelem.*

*Éjféltajt, éjféltajt
tőled is búcsúzni, énekkel búcsúzni
legvégül, legvégül,
ájtatos fohással
éneklőn Teneked ajánlni
lelkemet,
Istenem, Istenem
mennyre szeretném.*

*Így dalolva élni; kedvesen dalolva,
ó csak megtehetném,
de hogyan tehetném?
Mire elkezdeném,
már eszembe jutnak
az én halottaim.*

*Miféle halottak, jaj mifélék? – kérditek.
Eleven halottak, eleven halottak;
én édes szülőim; testvéreim, barátim;
mind, mind, mind
eleven halottak
összes ösmerősöm, szomszédim, véreim
akármerre nézek világtájak felé,
az én egész népem
eleven halottak népe,
ó Izrael
Izrael, Izrael,
mindjárt eszembe jutsz...*

*Dalolni, dalolni valami kedveset
hát hogyan is tudnék,
hogyan is tudhatnék?
Ti mondjátok meg ezt,
magatok mondjátok!*